

NOVINE

Cejna novine je: leto 10.40 K eta 5.25 K Edno štev. 20 fillerov.	Političen, družbeni i pismeni list za stároslovence. Prihája vsáko nedelo.	Vrediteltstvo i izdajitelstvo: Politične komisárije tiskárna propaganda.
--	--	--

Zapóvid.

Pred štírami dnévami vöskričano Mörsko republiko so sami neki švindlarje napravili, ki so si samo svoje žepe nalili.

Tó je že preminolo; tanáchnarepublika tó ne trpi; ne trpi na nadale sebično gospodstvo nevalánčov, samo želi, ka se i pravica siromaškoga lüdstva v vsem vöspela. Či bi té poseo v nevolu, nevarnost prišeo tanáchnarepublika de i z močjov bránila. Tó se zgodilo brezi znánja i pitanja lüdstva slovenskoga.

Zrok tomí je bio eden nevalánc, Tkalecz Vilmos, ki zapelavši lüdstvo, je povrgao v nevoli, na slednye je pejnezami občinskímá na nyega zavüpanimi je odskočo v Austrijo.

Réd smo nazáj postavili; vsaki náj ostáne i nadale na svojem meszti i opravla svoje delo. Odredbe naše se náj zvršá. Vsako streljivo (municia) i orožje se more notri v kasárno žandársko prinesiti.

Vtruppe se sastajati je najostrejše prepovedano. Vêčer po 9-toj vöri se zdržávati na vulicaj nesmi.

Prepovedano je točenje opojnih pitvin.

✓ V krčmaj se slobodno samo jestvina i neopojne pitvine tržijo.

Oropstvo, ka se je nigdár nej glihalo z misli voditelov držánja proletarskoga, tak od strane soldačije, od strane civila je ostro zabranjeno.

Tá nezadržávajoče mo z smrtjov kaštigali.

Ravnitelstvo krajine slovenske smo dnes prejkvzéli; i vsaka naša odrédba se more zvršavati.

Mörška Sobota, 1919. junius 3.

Révész Nándor

pol. zavüpnik sold. krajine slovenske.

Udvaros Stefan

Zavüpnik pol. vogrs. tanáchnerepublike i kotriga direktoriuma Vasvármegyövskoga.

Füleky József

kotriga direktoriuma.

mld. Puztai József

kotriga direktoriuma

Vörös Jenő

kotriga direktoriuma.

Lübléni Národ!

Tkalecz Vilmos, bivši zavüpnik slovenske krajine je bio samo prosti nevalánc, eden tolvaj. Je vas zapelao i tak zapelávši je na same povrgao. Okradno je od vsega. Z millionami po rávoij póti spravlenim je odskočo Austrijo.

On i njegovi vernicje so zdaj v ho nesrečo prinesli té slovenski

kraj. Vnogo ih prejde, tejm se bole polé naše zapravljajo, á on se pa samo smijé, ka si je millione spravo zapelavši vas.

Našo lejpo domovino je odao Austriji. Vam je nalagao vsefelé. Dobre odredbe vláde naše je vam preobrnoto naopak tomáčijo ali ih je nidti vö nej dao.

Mi dobro známo, ka je dosta lüdstva prisilijo, da náj primejo orožje próti našim bratom vogrskim. Na

znánje vam dámo, ka Oni, ki so nikaj nej kriví, štere so posili gnali v boj, so dobili obče amnestio, (odpüst) ino se slobodno povrnéjo k domi svojemi.

A národi pa poráčamo, ka naj méрно oprávla i nadale svoje delo.

Sovjet republika.

Soldácje!

Zvedio sam, ka vojniki po vesicaj samovolno rekvirerajo vsakefelé od ljudstva. Z močjov od tanačne republike dobivlenov zapovedam ka *náj bode konec vsakoj takšoj samovolnoj rekviráčiji. Na nájmenšo tožbo bode streljen samovolni rekvirant.*

Murska Sobota, 1919. jun. 5.

Révész Nándor

pol. zavüpnik sold. slov. krajine.

Naši neprijátelje.

Glejmo kapitáliste gospoda stároga svejta kak so se oponášali v preminočem boji próti prebivalstvu vögrs. države. Kotrige kapitálistva vögrs. države so većinom bilé, ki so nidti nej poznale dobro národnosti v držánji vögrs.

Tá večina je mela v rokaj svojih cügle samosilništva. Národ pred njim je pa bio kakti živina i opravlali so ž njim kak se tó njihovoj nasladnosti, volji nadale želami dopadnolo.

Nepoznavši jezika skoro nidti edne národnosti, a samo so znali dobro si napunjávati svoje žepe z trüda delavcov robov svojih.

Gospoda eta so bila tihinska, štera so se v zvünskimi državam zabavljala i torila pejnaze z znojom delavcov svojih pripravljene.

Vértovi njihovi so bili nemci, rodbina bivše králeske hiže. Pred njimi je pa naš národ okrivljeni bio, njegovo oponášanje, djánje i društveno življenje z čista preobrnoto, krivo opisano.

Tak se lahko zná, da tó nej je ostalo brezi vsakoga posledka. Gospoda kraljüvajoča v starom svejti so potpuno mrzila

naš národ. Nesmileno mantrala, oteščavala život njegov.

V 4^{1/2} lejtnom boji so tá čarna gospoda od nás dala zvoziti vse, ka je samo mogoče bilo. Z našega držánja so šle, vozile železnice zivežem vklajene, nej samo na fronto, nego i tüdi v drüge, tihinske države, — v Veliko Nemško i našim hüdobnim sosidom Austrijáncom.

Tak so zravljala ta gospoda, štera so si ešče v tom strašnom boji samo svoje želje napunjavala, a národ pa cejniti nigdár. Zdaj tej hüdobnici vsigdár nuštijo drüge národe na nás, da si samo svojo zgübleno čest nazáj morejo spraviti. Poslali so na nás svoje miljence románe, zamorce, na i čehe i ka so njim tej vsi dozdej pomogli? *Z dugmi nosmi bežijo próti domi, kazajoči posledek, zaslüš svoj dober hüdobnih del kapitalistov. Záto se i nikaj ne bojte?*

Za boje nam zapovedala Austrija i Nemška. Mipa ranitelji njihovi. Polodelstvo, nemške je slabo. Živiza je malo mogoča spovati. Pali tó vidimo, ka krüha i mele je tam zadovolé. Ka je zrok tomi? Nemška je zrok tomi? Nemška je za boja z našeg zvozila telko, ka njim bo zadosta za duga lejta.

Kapitálisti so dobro znali, kak trbej národ vropati. Mi smo pa to z skuznimi očmi mogli glédati; silništvo njihovo nas je malo nej vtonilo v nevolaj.

Vsáki zná da smo se te brezi cila vojsküvali. Ne vejmo zakaj je bilo telko prelejávanya krvi, zakaj je trbelo telko jezér ih zámán zpadnoti, zakaj telko rhomi postanoti moglo?

Zrok jedini vsemi tomi bio zavez kapitalistov, da tak i nadale morejo zdržati gori svoje gospoastvo, li na nesrečo njihovo: *tó se je njim nikak nej posrečilo dosejmao.*

Zvezda samosilništva je že vrmla. Sunce njihovo je potemnelo. Sija zdaj že tó nóvo sunce novoga, bogšega svejta, sunce slobode, svejta oslobode narodov.

Koló te strašne bojne prestalo idti, gda so nas z vsega vövropali. Prelevanyom krvi so na osiromaskili, skoro na nikoj spravili tó nasó nesrešno držanje. Moč naša je prestala. Raztrgani hodimo; ne vejmo, ka prinesé ráno jutro i. t. d. Tak se vidi, ka vse naše aldüvanje je zamán bilo.

Tá črejda nevalancov i tó državo šče pod sebé skopati, i med sehom jo gorrazdejli. Tó mi dopüstiti vemoremo vikak. Najlepše. Znamenje je toga opéranja, vojsküvanja, ka se vmožina lelančov pobralo za obrambo domovine proti namjeram kapitalistov. Da obranijo, oslobodijo z gospodstva kmice. Stréjbiti izsejkati do korenya gospodstvo na nevolu telko million i million lüdih, a štero je samo nekelko jezerom slüžilo na haseki dobroti.

A gda smo dali, i pomagali naše neprijátelje v preminočen boji, tejmí bolje hodimo na pomoč zdaj našim vojnikom, ki se vojsküvlo za našo slobodo, za mér že tak dügo želeni. *Hajdmo na delo! Da tak ednok — zmagavši namjere kapitalistva — naših naprijátelov — oživamo mér oslobode, i da hodimo v svetlosti pravice, jákosti te krepkosti.*

X.

— **Dogovor z jugoslavami** —
strájk železničarski. Z jugoslavami so se naši žačnoli dogovarjati poleg prometa drobnoga blága. Granica de po vsjoj priliki odpreta za mali čas. — Strájk pa zelezničarski, šteri je pred ništernimi dnévami vövdaro, je potpunoma prestao.

Lóg odločenjá.

(Začétek.)

Na večér ednoga mrzloga zimskoga dnéva je z sósidne vési, od svojí starišiv, eden mládi človik šó próti ednomi málomi lógi, naj skóz onoga na svoj nóvi dóm, v sósidno vesnico pride, kama se je pred ništernimi tjedni oženo. Ide, z ljubéznosti k svojoj mládoj, lejpoj ženi globoko zamišleni: po návadnoj kólnoj póti, po šteroj je že telkokrát hodo sem-tá; pášci se, naj za edno krátko vöro pá nazáj domó pride.

Ali kak se, z globoke zamišlenosti svoje, gorotávi ino okóli sébe poglédne: ne ednok samo eden celó drügi, gósti ino divji lóg ovára pred sehom. Velko, močno drevje, z čarnov skórjov ino z gólim vejom, je staló, kak kákše strašilo, pred njim; odspodi pa, kre nóg njegoví, je gósto grmóvje biló vküpzraščeno z dugim, ostrim trnjom.

Nej je več vido nindri te kólne póti, po šteroj je šó do eti máo, nego z tejm več vóski pejski pót zaglédne med grmóv-

jom, štere so na križ, na vse kraje šle na rázno ino na šteri je, med globokimi grabami, puno velkoga kaménja ležalo vse vdilje. Začüje z dalečega ešče i glás vsefelé divje zverine, lisičje klafkanje, vuče tüljenje, medvedov muvljenje ino zaglédne tü i tam, kak se próti njemi, naprej idóčemi, obrnolo.

Te mládi človik ide friško! Ino tak, či bi se edna globóka zmejšanost správila gor na njegovo čelo ino bi njemi vso miseo zvézala vküper, ár je nidti i na pamet nej vzéo, ka drevje i grmóvje gostejše gračüje ino te pejske póti voskejše ino retkejše, kak globše ide notri v lóg. On pa ide, li ide dale!

Nego po dugi vör hoda, na konci svoje móči, v dvojnosti svojega vüpanja: z toga mejšanja pót z logá pá gda vöpridti, doli se vrže na zemló! Dugo je ležao tam, ár je mraz že premágao njegove kotrige, trüdava njegovoga dugoga blodjenjá njemi je že vsáko móč vkrajzvéla ino glád je mantrao že njegovo červó. Na ednok ga i tüdi tak zaboli žalódec, ka je

gorskričao od velke bolečine, šteri njegov glás se je z dalečega nazájmláto od krajov logá.

Gorzdigne on na tó glavó svojo! Trijé možki so stáli pred njim, štere je nidti čüo nej, nidti vido nej, kak bi prišli k njemi. Trepetati je začno, ár je pogléd vsej trej možkov mrzlo i trdo, kak léd, na njega bio vrženi. Tüdi je i čüdno biló njé glédati!

Te prvi je dobro nahranjeni, svetloga lica, velki človik bio, z finim i mehkim oblečalom na sebi, štero se je svejtílo od drágoga kaménja, okóli opásani z zlatim pojásom, z šteroga je meč viso doli.

Te drügi, skoro že debeli, celó punoga lica velki človik, je dugo, svetlo čarno oblejko meo na sebi, z erdčím svilnatim pojásom okóli sébe šteroga krajniki so njemi na dugo dolvisili.

Te tretji, celo sühi, skoro kak leder posüšenoga lica velki i močen človik je v sivo, plateno oblejko bio oblečeni, z ledernim pojásom, v róki z dolpüščenov sekírov.

Gospodársztvo.

Razlága. Vszakše drzsáva je vszemogocna sztiszkálnica goszpodujocsi i kraljuvajocsi razrérov proti vnozsinam szíromákov i brezimánjnikov. Zató je szíromasnikov edina resitev szocializmusz. Etoga namen je, vszakso drzsávo po celom szvejti zadüsiti i réd napráve szküpnoga pametnoga dela továristva za vékse blázensztvo vesz cslovestva vpeljati. Szocializmusz namajni vszevrsztve deloszredsztva za szküpnoszt, za továrisijo ljüdsztva obszvojtí. To pa telko pomeni, ka rüdársztvo sze naj rávno tak, kak zseleznicé i orálna zemlja pa vsze drüge pridelne prilike od zasztopnikov szküpnosztí ljüdsztva za haszek té szküpnosztí ljüdsztva oprávla. Delovrsbe ali delavnice, to je prilike za pridelnoszt sze zavolo mogocne izklücsnosztí izdobicársztva ne dájo v lasztino tam delo oprávlajocsim delavcom, szlüzbenikom i voditelom, témvecs sze vsze pod oblászt szküpnosztí ljüdsztva, pod oprávnistvo ljüdovládnoga obsinsztva szprávjí, to sze právi podrüzsbéniti, potovárisiti delovrsbe, nej podrzsávití po vzglédi do zdajsnji za volo birokrácije (urádniske vláde) nadale vecs nejpríprávní drzsávní zseleznic, monopolov za tobák i szol. Za szküpnó pametno delo sze more vszaksevrste delovrsba od izvoljeni zavüpnikov szvoji delavcov, szlüzsbénikov i pridelni potrosnikov szporazumom drzsávnoga zasztopnika ravnati i oprávlati. Za medszébnó obmejítev njuve oblásztí pa sze morejo pametne delovrsne usztáve (píszmene zlozsbe) narédítí, stere vesztno pridelnoszt, csedno posztopnoszt, szkrb za izpopolnitev pridelne poti i delovrsni réd, primerne sztroske i izbíranje príprávní voditelov

— Ka delaš ti tü? — so ga pitali vsi na ednók.

— Mrejtí, morem, — právi njim te mládi človík — pomíljíte me!

— Ka ščéš tak?

— Kak nájhítrej vö i domo z toga strašnoga logá!

— Zaberí si ednoga vodítela z med nás trej! Nego samo ednoga náš lehko med nami trejmi ino tvoja skrb je šteroga boš meo!

Te mládi človík, ednoga za drügim, poglédne te možke, šteri so celó zamučeni čakali poslejde k njegovoga zabéranja ino z svojim poglédom pri onom postáne, šteromi se je eden velki drági kamen svejto dol z pojása njegovoga i šteri je meč meo.

— Tebé si odeberém! právi njemi.

Eden čüden smešaj se je skázao na tóna mrzli vüstaj toga nepoznánoga možka; ete njemi ségne za rokó, gorga oprávi, na štero sta oviva dvá, kak dvója prikázanja, preminola z óci njegoví.

Nadaljávanje.

rávno tak zagotovíjo, kak tüdi delavce naj obvarjejo proti predelanji i brezmejno szamoszilnómi zapovedársztvi kakti izdobicársztvi od obsinsztva, za stero sze z vernim delom trüdíjo. Nadale sze morejo vsze delovrsbe ednáki pridelkov v zvéze zdrüzsiti; vsze zvéze pa sze pod najvisise goszpodárszko ravnítelsztvo drüzsbénoga pridelovánja posztávíjo. Ravnítetsztvo zravna razdelítev delovrsbni szredsztó (pomocsi) i delavcov na poedne delovrsbne zvéze, pázi na posztávlanje cene i sze szkrbít poszébne korisztí (potrebnosztí, dobicske ali haszke) poedni delovrsbni zvéz z obsinszkimi korisztami vszega ljüdsztva v szkládnosztí obdrzsati.

Té ednoten novi réd vszi szocialisztí zselejo doszégnotí: lsztinszki szociáldemokrátí, bolseviki, spartakisztí, komunisztí i kak koli nacsí sze po celom szvejti zovéjo. Szamo rávno v deli posztópanja do doszége i vpeljáve novoga réda szo szí telko razlöcsni med szebov, kakti da drzsáve, stere sze morejo raztrgati, szo med szebov tüdi razlöcsne. Vecsine navidezní, na vzlik szociáldemokrátov, najbole po Némskom i v zdrüzseni zmágajocsi drzsávaj pa miszljíjo szocialiszticsni réd z pocsasznov premágov drzsáve, z poprávov sztároga réda, mogocse za szto ali za vecs szto let, doszégnotí. Na Ruszoszkom, Vogrszkom i Bavárszkom pa szíromasniki szilno posztópajo, da szo sze pri prilóznosztí velke nevole drzsáve razrédnoga goszpoda koga králesztva oszlobodíli i szo drzsávno oblászt v szvoje roke vzéli. Tá nova oblászt je prinasz naednok vsze véksa imánja i podvzétja obszvojtí. Sztém sztopájom pridelno premozsenje v lasztino továrisíje (drüzsbé) szprávla sz sterim delom sze mocs razrédni razlöcskov poménjsa i bogatásov drzsávna goszpocsina z brezmejním zapovedársztvom szíromasnikov razpotere. Tak sze je zdaj zaprva nasa drzsáva bogatásov v drzsávo szíromákov obrnola. I da vszaksa drzsáva razrédnó králesztvo pomeni, zató je králesztvo szíromasnikov odkraja tüdi níkaj drügo nej, kak vszemogocna sztiszkálnica za podvrzsenje bogátcov i izdobicskarov, telko da zse sztém velkim razlöcskom, ka zdaj vecsina ljüdsztva menjsino v szvojoj oblásztí drzsíj. To sztánje nede sztálno, to je szamo presztópnoga csasza delo i zacsétna pripomocs za dokoncsbo premáge nase drzsáve i omogocnoszt nasztavití právoga drüzsbénoga zsvíljenja, to je za szocializmusz.

Po tój razlöcsbi sze vidí, da bode tá prevalítev v nasem goszpodárszkom zsvíljenji do premísljenoga ízzida sztvórtívi szküpnoga pametnoga dela leta dugo trpela. Tak szpoznajte i prerazmíte pravicsnoszt szocializma proti lázsi i szleparíji goszpocsine bogátcov! Sztaníte vszi proti krivicsnoj razrédnó izdobiczaríji ljüdsztva!

Domáči i svejta glási.

Na mládo vogrs. tanáčno repukliko so od vsej strani napadnóli imperialističke države. Na sevri je naša zmágajna rdéča vojska velko rano zadála našim neprijátelom. V jugoslávíji se vojska močno groža, miseo nóvoga svejta se med njimi silno šíri, odpovedala je bó-gavnost vladi imperiálističkoj i začnejo se proti nami bratski oponášati. V jugoslávía stoji pred pragom revolucíje zdaj, prípravnost prebivalstva je velko. Zmantrana proletárijá je stopíla na pót gorístanenja.

Kapitalísti pa vse mogoče včíníjo, da samo morejo obdrzati i nadale svoje gospodstvo. Napunjene so že temlice z nedužnimi. Ali vsa tá mantránja samo dávlo nóvo moč, batrivnost národí. Nadale z velkim veséljom se približávlo k národí vogrskómi i rusóskómi, kí se vojskúvle tak zamágajno za oslobodo za pravico národov.

Položaj naše vojske rdéče.

Naša rdéča vojska zmágajno napredúvle na severnoj frontí i nesmileno tira pred seboj naše neprijátele. Kak se čúje, slovaki so jako nezadovolni z gospodstvom čeha, i posíli se ščéjo vkrajvtrgnóti od njih i želejo nás nazáj. A sama česka je tüdi jáko nemirna. Že deskoro, ka tam tüdi bodo vöskríčali tanáchnorepubliko.

Nadale naša vojska je zavzela grád Komárom, prvlé čehé so nesmileno zbilí. Kasso (varos) so tüdi že dávnó zavzéli i zmágajno napredúje proti varoš, Debreceni, tiravši pred seboj nevaljane románé.

Nemirovna Bosnia.

Delavci bosanski se dvévnó bontajo. Nezadovoljnost próti serbam rasté vsígdár bole i bole. Med vernov ešče serbskov vojskov i med delavcami je krvavo bitje nastanolo. Delavci so zmágali. V kopmine so vodo püstíli. Fabrike stojíjo. Vlára serbska je prisíljena bila vojsko svojo z Bosnie vövzétí, tak da je zmága od stráne delavcov potpuna. A serbska vojska pa inači je že z čista nevalána. Réd je med njov prestao. Vojníki se razído. Ropájo i vmarjájo prebivalstvo méрно.

Král rumunski i kralica v Békéšcabi.

Ne vemo z kakšega zrokaj, volo ali je istina, ka je kral rumunski i kralica stábila v preminóčen tjedni v varóši, Békéšcabi. Ž njimi so bilí vodíteli vláde rumunske. Ferdinánd kral je primio varosko vodítelstvo i drügo poslánstvo, štero je svoje poníženje robstvo skázalo ravníteli bojárov samosílníštva.

Fiume. — Nemška. — Ruska rdéča vojska.

Na páriškoj konferenciji so odrédili zdaj na vse veke sodbino varoša Fiume. Ona bode samostalna i mednarodna država pod tutorstvom saveza narodov. Ober varosov dalmatinski pa bode taljanska ravnala pod paskov antanta. — Nemška je pa, kak se čuje, — primili i podpisala méjni kontraktus od páriške konfencije njoj dóm. Ovo nej je služeno i pótvrdjeno. — Ruska rdéča vojska mocno, zmágajno pobija fine na vsej frontaj. Po glásimá je eden tál ruske rdéče vojske že na našoj vogrskoj granici. A drügi tao ih pa močno nápada romane tere granici erdélyskoj.

Položáj v Konstantinápolyi.

Med grkami i tórkami, ka se vidi, je nastonoló neprijátelstvo. Tórki se pripravljajo silno z vsov močjov proti grkam, ki so svoje truppe poslali v Smiyrno. V Konstantinápolyi (stolni varos tórske) je velka nemirnost poleg toga.

Nájnovejse.

Zmágajna naša vojska.

Naša rdéča vojska je zavzela Korpono, Šelmechanyo, varóše v bitkaj krvavi, i tirá, bije nadale naše naprijátele.

Páriška Konferencija.

Páriška konferencija je svoje tvrdo i ostro oponášanje proti nam premenila. Ona je zližbeno té dni oznanila, ka se morejo i naši vogrski poslanicje nazóčiti pred nyov v krátkom časi. Vláda naša je tó primila i bode poslala v krátkom časi svoje poslanike, dn se dogovori od poslov ešče nevejšivli vogrske države i od v bodočem šklenenom méri.

Laži naših neprijátelov proti nasoj mládoj tanáčnoj republiki.

Gori se je oslobodo kraj gornji vogrskog držanja. Odoslobodili so se od verig i mantranja tiranskoga ravnanja čehov hüdobnih. Podjárnlena od čehov proletária zdaj že slobodno si zdiháve. Zmágajna napredojúca naša rdéča vojska je že te velki tao gornje vogrske države očistila od smétja buržoazie, našega najvékšega neprijátela.

Nej je istina, ka v kinici se skrivajoči nas neprijátev širi od revolncije peštanske i béčke. A istina je, ka nasa rdéča vojska zmágajno napredúje posédi na vsej frontaj i čisti, réd dela. Pograzja romane resrečne v vodo Tiszo, te v drüge mlake po šterimi je prisiljen naš neprijátel prejkiditi, a čéhe-maže na strmene planine te krasne i krasno. Svejt se pa čüdi nasoj mládoj tanáčnojrepublici. Ja divi se nyoj, nyénoj oroslánskoj vojskúvanji. Obožitevše vojniké diči rdéče vojske po vsédi zmágajoče.

Tém lažnim glásima se protivi oznana službena od sami cehov vódana v šteroj sami morejo priznati nevoló svoje szpadnjenje velko, a i zmágo naše rdéče vojske zmágajne.

Rdéča naša vojska nepozna nidti trüda nidti pa nevoló, z velkim odúševljenjom ide naprej i odbija po vsédi napáde naprijátelov. Takje zazvzele najnovejše varóše: Abos, nadale i Zólyom, šteri város je znameniten poleg fabrik svojih, a štere so zdaj páli naše roke nazájprisle.

Samoravnitelstvo narodov se bode v goroslobodjeni krajinah zaistinitilo, a bode se strejbió hijpokratična (lažna) jednakost gospodstva stároga svejta i se bode temeljitno (fundamentálno) vörspelaló samoravnitelstvo narodov.

Proletaria tej krajn bode samo odločiló od sodbine svoje bodoče, kak se je tó že zgodilo v našoj sosidnoj državi, Rusiji, gdje proletária, národ sam vzeo vroke svoje cügle potpunoma ravnitelstva.

Od velike važnosti je goroslobodjenje tej krajn i na nas gledoč, tak politično kak i gospodárstveno. Politično se, kak že tó slováki nam vóoznanoli, bodejo k nama stopili. Gospodárstvo nase bode tak silno raslo. Ona vnmoga kopnina, fabrike i. l. d. bodejo páli vérstvo, moč naše mláde sovjet republike potpomágale.

Naša tanáčnarepublika z vsov svojov močjov se trüdi da naš zagvüša i nadale gospodárstveno. Poveksava se, rasté vse vise i vise prvlé tak mála, na radost našim neprijátelom, dršáva dnévnó. Zató nyoj mnogo ide za to, da se i za té nase goroslobodjéne brate dobro skrbi.

Kak se vidi trüd naše sovjetnepublike nej nidti brezi sada. Sád nyénoga trüda je vtišao že vmnoga nevol zvráčo* je rane od buržoazie zmantrnih proletárov. Olekšav život nyuv.

Zató vsi oni glási, štere sirijo proti nasoj republiki so bresi vszake podloge, so zmiš lotinye kapitalistov nevalánuh. So najsramotojše laži naših neprijátelov.

Slúžbena oznana Clémenceau, predsednika páriške konferencije k našemi komissari zvünešnjih poslov, Kun Beli.

Potpuna zmága naše proletárdiktare, — tanáčnerepublike.

Ántánt vidivši dnévno zmágo naše rdéče vojske, svoje prijásne nekanenje je premejno. Vsaki dén nóva i nóva truppa se oslobodi gor od verig teških kapitálištov. Zmágajno napredúvanje naše rdéče vojske je fundament naše proletárske države na naše bodočnost gledoč. Zdaj da tak nesmileno tiramo vó naše nejake neprijátele, se je naša páriška konferencija domislila. Pripravna je z nami se glihati po mérnoj poti. Vidivši naimre, da pri nas pravica, da so nas prisilili v boj naši neprijátelje, i da delavci svejta, — v Páriši po

példi 500000 delavcov je za nás, kre našo sovjetrepubliko — ki delajo z vsov svojov močjov na tóm, da naj zadržijo nazáj vojskúvanje ántánta i obče naših neprijátelov z hüdobnov svojoj politikov te inači i z drüгим nečastnim, nevaljanim sredstvom.

Strájk, — šteri je zaistino samo poleg toga političnoga zroka volo nastano, — je prisilijo naše neprijátele, da naj odstopijo od dosejmaojnsje poti, od dosejmaojnsjega oponášanja proti nas.

Clemenceau, visoki gospod te predsednik ešče vékšega društva, takzváne páriške konferencije, na i k tómi predsednik ministeriuma francuške, je telegramm poslao našoj tanáčnoj republiki, da se naj dosejmaojnsje neprijátelstvo dokonča. Poslanike vogrskog držanja tüdi bodejo posvali pred to mérno konferencijo.

Naš komissár zv. poslov., Kun Béla v svojem odgovori je oznamo, da smo mi samo obranbeno vojskúvanje vodili dosejmao próti napádanji našega neprijátelja.

— Pripravni smo neprijátelstvo dokončati včasi, kém nam dovoljno garancio dajo na tó gledoč, ka zvünešnje države bodejo svojo vojsko z našega držanja nazájzvalé.

Zmáge dnévne naše vojske so nam že pripravile ogléd nam dovolno. Imperialisti ántánta so postali že mehkejši, breziobraznost njiva proti nam je preminola, njuvim praznim rejčina že nišče večé nešče vervati.

Nama pa obečavlo vsefelé mogoče, da si mogo ešče nekaj obdržati gor na nekolki čas svoje tyransko gospodstvo. Že ne diktira večé Vix z Pešta cejlom držanji vogrskomi, nego Clemenceau, predsednik pariske konferencije pošila telegramme nam v vsem pogledi popüstlive i molbene.

Ali zdaj že zakesnoli. Telko je že gvüšno, mér versaillesi kapitálištov napravleni je samo na papéri ostao. (Kvár je zaistino za on vmnogi papir, šteroga je to društvo nevaláno dosejmao gorpomücalo, — zdaj v takšoj sükešini papira.)

Zamán! Národe tirati, siliti nazáj pod járem robstva, je nemogoče. Brezi pitanja, privole proletárie stvoriti mér, je delo zgübleno, či ravnič je voditeo toga posla eden Wilson, ali pa Lloyd George.

Mi dobro známo, da sávez kapitalištov je fundament, zrok boji proti proletáriji cejloga svejta.

Té boj je samo bio vremeniten, dozrelo zdaj že vse, burka se vsaki národ poleg sleparije, z šterov so dosejmao kapitálisti národe zapelávali te i nadale je šteli pri sebi zadržavati.

Njuv boj je onemogao, ž njim vréd je tüdi preminola i zvezda gospodstva njihovoga. Zrok pa njihovoga spadnjá je jedino samo proletári vogrs. i rusoska, nadale goristanak proletárie záhodni krajn.